

9 Οκτωβρίου 2017

Σαράντα χρόνια ιερατικής διακονίας π. Χρυσοστόμου Παπαδάκη

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή

Του Δρ Χαραλάμπη Μ. Μπούσια, Μέγα Υμνογράφου της των Αλεξανδρέων Εκκλησίας για την Romfea.gr

Σαράντα χρόνια συμπληρώθηκαν χθές, 6 Όκτωβρίου, ιερατικῆς διακονίας τοῦ ἀκαμάτου, φιλαγίου καὶ φιλακουλούθου Ἀρχιμανδρίτου π. Χρυσοστόμου Παπαδάκη.

Διακονίας στὴν πατρίδα του, τὴν ἀγιοτόκο μεγαλόνησο Κρήτη καὶ ὅχι μόνο, μὲ ἀποκορύφωμα τὴν προσφορά του ὡς Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας.

Ο ιεροπρεπέστατος Ἀρχιμανδρίτης, τὸ καλλιφωνότατο στρουθίο τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὁ ἐποικοδομητικὸς καὶ διαπρύσιος Ἱεροκῆρυξ, ὁ φιλόστορογος πνευματικὸς πατέρας πλήθους πιστῶν, ὁ π. Χρυσόστομος, διακρίνεται γιὰ τὴν εὔσεβειά του, τὴ σωφροσύνη του καὶ τὶς δίκαιες τοποθετήσεις του σὲ τρέχουσες ὑποθέσεις, ἔφαρμόζοντας τὸν Παύλεο λόγο «σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὔσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰώνι» (Τίτ. β' 12).

Ο Πατὴρ Χρυσόστομος παραμένει σταθερὸς στὶς πατρικὲς παραδόσεις καὶ δὲν ἀκούει τὶς σειρῆνες τοῦ κόσμου, οἱ ὅποιες δὲν ἀπηχοῦν τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ, ποὺ προβάλλουν τὸ ἄσχημο γιὰ ὡραῖο καὶ τὴν ἀμαρτία γιὰ ἀρετή.

Εἶναι ἀκριβὴς καὶ συνεπέστατος καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀκριβὸς καὶ πολύτιμος. Δὲν

στοχεύει στὴ συμπάθεια τοῦ κόσμου, ἃν αὐτὴ ἀντιβαίνει στὸ νόμο τοῦ Θεοῦ.

Δὲν κάνει κάτι γιὰ νὰ ἀρέσει στὸν κόσμο, ἀλλὰ στὸν Παντεπόπτη Θεό, ὁ ὅποῖς εἶναι πάντοτε «πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν».

Εἶναι συνεπὴς στὸν γύρω του, εἶναι ἀκριβοδίκαιος, καὶ χρησιμοποιεῖ πάντοτε τὰ ἴδια μέτρα καὶ σταθμὰ γιὰ ὅλους. Δὲν φατριάζει, δὲν δημιουργεῖ κυκλώματα, δὲν δημιουργεῖ αὐλèς μὲ εύνοούμενα πρόσωπα.

Εἶναι συνεπὴς καὶ στὸ Θεό μας μὲ τὴν ἀπόλυτη τήρηση τῶν ἐνολῶν Του καὶ τὴ συμμετοχὴ μας στὴν ἀγωνία Του, «ἴνα ὥμεν ἔν» (Ιωάν. Ιζ' 22), γιὰ τὴν ἐνότητα τῆς μίας, ἀγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἔκκλησίας μας, στὴ βάση, ὅμως, τῶν ἀποστολικῶν μας παραδόσεων.

Ως ἀκριβής, λοιπόν, εἶναι πολύτιμο στέλεχος τῆς κοινωνίας μας καὶ δὴ τῆς Ἔκκλησίας τοῦ γλυκυτάτου μας Ἰησοῦ.

Αὐτὸ ποὺ ἴδιαίτερα χαρακτηρίζει τὸν π. Χρυσόστομο ὅλα αὐτὰ τὰ σαράντα χρόνια ἱερατικῆς του διακονίας εἶναι τὸ Ὄρθοδοξο, φιλάγιο πνεῦμα του καὶ ἡ ἐκκλησιαστική του διανόηση.

Ἡ Θεία Λειτουργία εἶναι ἡ καθημερινή του τροφὴ καὶ ἡ ἐπικοινωνία μὲ τὸν Χριστό μας τὸ κύριο μέλημά του. Εὔχομαι οἱ Ἅγιοι, τὸν ὄποίους μέσα ἀπὸ τὰ κηρύγματά του καὶ τὴν θεοκίνητη γραφίδα του μᾶς κάνει γνωστὸν στὸ εὐσεβὲς χριστεπώνυμο πλήρωμα, νὰ τὸν ὑποδεχθοῦν, ὅταν ὁ Κύριος τὸν καλέσει μαζί Του, στὴν αὐλὴ τῶν ἀγγέλων.

Ἐχει «οἰκείους ἐν Ἱερουσαλήμ» (Ἡσ. λα' 9), γι' αὐτὸ τὸν μακαρίζουμε ὡς γνήσιο φίλο Θεοῦ καὶ πιστεύουμε ἀκράδαντα ὅτι θὰ τὸν ἀξιώσει Αὐτὸς νὰ συλλειτουργήσει μὲ Ἀγγέλους στὸ ἐπουράνιο Θυσιαστήριο.

Ἄς ἀκούσουμε τὰ λόγια τῆς ἀγωνίας τοῦ φιλάγιου, φιλάρετου καὶ φιλόθεου π. Χρυσοστόμου, αὐτὸν ποὺ ἀπευθύνει στὸν ἀναγνῶστες τοῦ τρίτομου ἔργου του «Κρητικὴ Πρακλητική», γιὰ νὰ ἐννοήσουμε «ἔξ ὅνυχος τὸν λέοντα».

“Πολλά, ἀκανθώδη καὶ δυσεπίλητα εἶναι τὰ προβλήματα τῆς οἰκογενείας σήμερα, ποικίλες καὶ βασανιστικὲς οἱ ἀρρώστιες, μεγάλοι οἱ κίνδυνοι γιὰ τοὺς νέους, ἀφόρητα καταπιεστικὴ καὶ καταθλιπτικὴ ἡ οἰκονομικὴ δυσκολία, ἀπαράκλητο τὸ πένθος «διὰ τοὺς μὴ ἔχοντας ἐλπίδα», μὰ πάνω ἀπ' ὅλα βαρειὲς οἱ συνέπειες τῆς ἀπομακρύνσεως ἀπὸ τὸν Θεὸν καὶ τὴν Ἔκκλησία Του καὶ μεγάλο τὸ κόστος τῆς ἀμετανοησίας.

Γιὰ ὅλα αὐτὰ ἀς προστρέχουμε στὸν Χριστό μας, διότι Αὐτὸς «Θεὸς ἐλέους,

οίκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχει».

Στὴν Παναγίᾳ μας, διότι «πολλὰ ἴσχύει δέησις μητρὸς πρὸς εὔμενειαν Δεσπότου». Στοὺς Ἅγίους μας, αὐτοὺς ποὺ ὑπῆρξαν βλαστοὶ τῆς Κρήτης καὶ αὐτοὺς ποὺ συνδέθηκαν μαζί της μὲ μαρτύριο, ἀσκηση, Ἱεραποστολή, ἢ καὶ μὲ ἄλλους τρόπους».

Πηγή: romfea.gr